

A Magyar Köztársaság nevében!

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2009. évi május hó 19. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A különösen nagy értékre elkövetett lopás büntette miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2008. évi február hó 11. napján kihirdetett B.302/2006/33. számú **ítéletét** megváltoztatja, a börtönbüntetés tartamát 2 (kettő) év 6 (hat) hónapra **felemeli**.

Az állam által viselt bűnügyi költség összege 46.008.- (negyvenhatezer-nyolc) Ft.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2008. február 11. napján kihirdetett B.302/2006/33. számú ítéletében vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb folytatólagosan, különösen nagy értékre elkövetett lopás büntetében, és ezért 1 év 8 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, rendelkezett a bűnjelek további sorsáról, és kötelezte a vádlottat 399.484.- Ft bűnügyi költség megfizetésére, megállapítva egyúttal, hogy további 48.008.- Ft bűnügyi költség az állam terhén marad.

Az ítélet ellen a Győr-Moson-Sopron Megyei Főügyészség fellebbezést terjesztett elő a vádlott terhére, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása érdekében, mivel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a törvényes előfeltétel hiányában alkalmazta a Btk. 87.§-át. Kifejtette, hogy a megyei bíróság tévesen értékelte az időmúlást a vádlott javára, enyhítő körülményként, mivel az - a kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekmény mellett - nem éri el azt a tartamot, ami figyelembe vehető lenne. Nem tartotta továbbá a vádlott javára értékelhetőnek a kár megterülését sem, mivel az eltulajdonított műtárgyak rejtekhelyének megmutatása a nyomozás során a vádlott elemi érdeke volt, hiszen ezáltal vált csak

elkerülhetővé, hogy azok értékesítését is a terhére róják. Ugyancsak a vádlott terhére kell figyelembe venni azt, hogy a cselekménye elkövetéséhez a vele szemben mintegy 10 éve fennálló töretlen bizalommal súlyosan visszaélt. Hangsúlyozta továbbá, hogy az elkövetés tárgyának egyes darabjai nemcsak védett kulturális javaknak minősülnek, hanem egyenesen a magyar történelem kiemelkedő és pótolhatatlan forrásainak tekintendők.

Az ítélet ellen a vádlott és a védője is fellebbezést jelentett be - indokolás nélkül - a büntetés enyhítése végett.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.69/2008/1-I. számú átiratában az ügyész, súlyosításra irányuló fellebbezését fenntartotta, a vádlotti és védői fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Kifejtette, hogy a megyei bíróság a büntetőeljárási szabályok maradéktalan betartásával lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként, hiánytalan, teljeskörűen felderített, az iratokkal összhangban álló tényállást állapított meg. Megalapozottan következtetett ebből a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény minősítése is. A büntetés kiszabása során a súlyosító és enyhítő körülményeket összegyűjtötte, azonban azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte. Ennek megfelelően indítványozta a súlyosító körülményeket kiegészíteni azzal, hogy az elkövetési érték a különösen nagy érték alsó határát kétszeresen meghaladja. Álláspontja szerint sem indokolt a vádlott javára az enyhítő szakasz alkalmazása, különösen az elkövetési tárgyak jellegére is tekintettel.

Az ítéletábrálya által tartott nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratában foglaltakat változtatlanul fenntartotta. Hangsúlyozta, hogy még az időközben eltelt hosszabb idő ellenére is indokolt a kiszabott büntetés súlyosítása, mivel a vádlott által eltulajdonított tárgyak között felbecsülhetetlen értékű, a nemzet tulajdonát képező, pótolhatatlan oklevelek voltak, illetve a vádlott a magatartásával az irányában fennállt bizalommal gátlástalanul és meggondolatlanul visszaélt. Összességében ezért indokolatlan volt első fokon az enyhítő szakasz alkalmazása.

A nyilvános ülésen a védő kiemelte, hogy az enyhítő szakasz alkalmazását több tényező is megalapozza. Hivatkozott arra, hogy a vádlott beismerő vallomása tette lehetővé, hogy a valóban kiemelkedő értékű műkincsek visszakerüljenek a méltó helyükre. Hangsúlyozta, hogy a vádlott rossz és zavarodott lelkiállapotban volt, nem is tudta igazán, hogy milyen értékeket vett magához. Az előzetes letartóztatás megszüntetése óta a vádlott az életét rendezni igyekezett, házasságot kötött, és gyermeke született. V-be költözött a családjával, ahol egy ingatlant vásárolt, amelyhez deviza-alapú hitelt vett fel. Sajnos a vádlott szomszédságában egy pszichiátriai kezelés alatt álló ember lakik, aki folyamatosan zaklatja a családot. Ilyen körülmények között a vádlott számára különösen nagy terhet jelentene, ha a családját a szabadságvesztés idejére magára kellene hagynia. Elsődlegesen ezért kérte a kiszabott büntetés enyhítését, másodlagosan az ítélet helybenhagyását.

A vádlott felszólalásában megerősítette, hogy az eltelt időben igyekezett rendezni a magánéletét. Az elkövetés idején éppen a rendezetlen érzelmi élete miatt volt annyira megzavarodva, hogy így utólag visszanézve nem is tudja megmagyarázni, hogy miért tette,

amit tett. Hangsúlyozta, hogy nagyon megbánta a tettét és kérte felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását.

Az ítélet tábla a büntetés súlyosítása iránt bejelentett ügyészi fellebbezést alaposnak, a vádlott és a védő enyhítés végett bejelentett fellebbezését alaptalannak találta.

Az ítélet tábla a bejelentett fellebbezésre tekintettel az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált a Be. 348. § (1) bekezdése szerint. A felülvizsgálat során az ítélet tábla megállapította, hogy a megyei bíróság a bizonyítást a szükséges mértékben, a törvény rendelkezéseit betartva lefolytatta, a bizonyítékokat egyenként és összességében is megfelelően értékelte, az így megállapított tényállás hiánytalan, ezért a Be. 351. § (1) bekezdése szerint a felülbírálat alapjául szolgált.

Az ítélet tábla a vádlott személyi körülményeire vonatkozó adatokat a másodfokú nyilvános ülésen a Be. 351.§ (1) bekezdésének a) pontja, valamint a Be. 353.§ (3) bekezdése alapján az alábbiakkal egészítette ki. A vádlott 2008. május 30. napján házasságot kötött, amely házasságból 2008. október 19. napján gyermeke született. Jövedelme az eltelt időben az infláció mértékének megfelelően növekedett, feleségével közös vállalkozásukon kívül egyéb jövedelem-forrása nincs. Az általa lakott ingatlant terhelő lakáshitel jelenlegi törlesztőrésze havi 81.000.- Ft (a deviza-árfolyam alakulásától függően), amely további havi 40.000.- Ft lakáskassza fizetési kötelezettséggel párosul.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság okszerű következtetést vont le a vádlott bűnösségére, helyes a bűncselekmény megnevezése és minősítése is.

Az ítélet tábla a bejelentett fellebbezésekre is tekintettel megvizsgálta a kiszabott büntetést is, hogy annak alkalmazására a büntetékiszabási elvek megtartásával, a büntetési célok megvalósulására figyelemmel került-e sor.

A megyei bíróság nagyrészt helyesen gyűjtötte össze az e körben irányadó körülményeket, amelyeket azonban ki kell egészíteni azzal, hogy további súlyosító körülményként kellett figyelembe venni azt, hogy az elkövetési tárgy értéke a különösen nagy érték alsó határát kétszeresen meghaladta. Emellett azonban enyhítő körülményként jelentkezik, hogy a vádlott jelenleg egy kiskorú gyermek eltartásáról köteles gondoskodni, valamint a cselekmény elkövetése óta eltelt viszonylag hosszabb időtartam.

A felülbírálat során az ítélet tábla az egyes körülményeket egymással egybevetve, összefüggésükben értékelte, különös tekintettel az adott ügyben megjelenő hatásukra. E körben rámutat arra, hogy ennél a bűncselekménynél figyelembe kell venni azt is, hogy a tárgyi súly nem kizárólag az eltulajdonított tárgyaknak a szakértő által megállapított értékéhez igazodik. A szóban forgó oklevelek közül egyesek felbecsülhetetlen értékűek és pótolhatatlanok, - amint arra az ügyészség is hivatkozott - a magyarság történetének egyedülálló emlékei. Ezt a körülményt a jogalkotó súlyosító körülményként önállóan nem nevesítette, azonban a büntetés kiszabásának körében indokolt figyelembe venni. Az enyhítő körülmények között pedig éppen ebből adódóan az átlagosnál nagyobb jelentőséget kell

tulajdonítani annak ténynek, hogy ezek a műkincsek a vádlott magatartásával összefüggésben sérülésmentes állapotban visszakerültek az őrzési helyükre.

Összességében az ítélőtábla úgy látta, hogy a jelen ügyben nincs törvényes lehetőség a Btk. 87.§-ának alkalmazására, ezért az első fokon kiszabott büntetést - a fentiek figyelembe vétele mellett - a törvényben meghatározott 2-8 évig terjedő mérték keretei közé kellett felemelni. Ugyanakkor a vádlott javára szóló nagyszámú enyhítő körülményre tekintettel a törvényi minimumhoz közelítő börtönbüntetés elegendő az egyéni visszatartáshoz, de még alkalmas a generális prevenció kiszolgálására.

Megállapította továbbá az ítélőtábla, hogy a megyei bíróság ítéletében elírás folytán tévesen szerepel az állam terhén maradó bűnügyi költség összege, amit ezért 46.008.- Ft-ra helyesbíteni kellett.

Az ítélőtábla az előzőek alapján az első fokú ítéletet a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta a vádlottal szemben alkalmazott főbüntetés tekintetében, valamint helyesbítette az állam terhén maradó bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezését, annak egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helyes indokainál fogva helyben hagyta.

Győr, 2009. május hó 19. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Miklós Mária sk..Takácsné dr.Helyes Klára sk.
a tanács tagja, előadó a tanács tagja

a kiadmány hitelül: kiadó: